

מסכת זבחים - פרק ג'

הקִיפָה³. 4. מן הָאֵלֶּל⁴. 5. מן הַעֲצָמוֹת. 6. מן הַגִּידִים. 7. מן הַטְּלָפִים. 8. מן הַסְּרָגִים. ושחט את הקרבן במחשבת חוץ לזמנו או חוץ למקומו - כָּשֶׁר, וְאִם אָכַל מֵהַדְּבָרִים האמורים אִין חֲבִיבִים עֲלֵיהֶם כֵּרַת מְשׁוּם פְּגוּל וְנוֹתֵר וְטָמֵא.

(ה) הַשׁוֹחֵט אֶת הַבְּהֵמוֹת הַנִּקְבוֹת הַמְּקַדְּשִׁין בַּמַּחֲשֶׁבֶה לְאָכֹל שְׁלִיל אוֹ שְׁלֵיָא⁵ בַּחוּץ - לֹא פָּגַל, מִכִּיוּן שֶׁהֵם אֵינֶם גּוֹף הַזָּבַח.

הַמּוֹלֵק תּוֹרֵין בְּפָנִים בַּמַּחֲשֶׁבֶה לְאָכֹל אֶת בְּיַצִּיהֶם בַּחוּץ - לֹא פָּגַל מִכִּיוּן שֶׁהֵם אֵינֶם גּוֹף הַזָּבַח.

הַאֹכֵל אֶת חֵלֶב הַמְּקַדְּשִׁין וְבִיצֵי תּוֹרֵין - אִין חֲבִיבִין עֲלֵיהֶם כֵּרַת מְשׁוּם פְּגוּל וְנוֹתֵר וְטָמֵא⁶.

(ו) שְׁחָטוּ וְלֹא חָשַׁב לַזְרוֹק אֶת הַדָּם אוֹ לְהַקְטִיר אֶת הָאֵמֹרִים לְמַחַר אוֹ בַחוּץ אֲלֵא רַק חָשַׁב עַל מְנַת לְהַנִּיחַ דָּמוֹ אוֹ אֶת אֵמֹרָיו לְמַחַר, אוֹ לְהוֹצִיאָן לְחוּץ, רַבִּי יְהוּדָה - פּוֹסֵל, וְחֲכָמִים - מְכַשִּׁירֵין.

13 מקרים של מחשבות שאינן פוסלות: שְׁחָטוּ עַל מְנַת 1. לְתַנּוּ עַל גְּבִי הַכֶּבֶשׂ 2. שְׁלֵא כִּנְגַד הִסּוּד, 3. לְתַן אֶת הַנִּתְנִין לְמַטָּה לְמַעְלָה, 4. וְאֶת הַנִּתְנִין לְמַעְלָה לְמַטָּה, 5. אֶת הַנִּתְנִין בְּפָנִים בַּחוּץ, 6. וְאֶת הַנִּתְנִין בַּחוּץ בְּפָנִים, 7. שְׁיֵאֲכֹלוּהוּ טָמְאִים, 8. שְׁיִקְרִיבוּהוּ טָמְאִים, 9. שְׁיֵאֲכֹלוּהוּ עֲרֵלִים, 10. שְׁיִקְרִיבוּהוּ עֲרֵלִים, 11. לְשֶׁבֶר עֲצָמוֹת הַפֶּסַח, 12. וְלְאָכֹל הַיָּמִינוֹ נָא, 13. לְעֶרֶב דָּמוֹ בְּדָם פְּסוּלִין בְּכָל הַמַּחֲשׁוֹת הָאֵלוֹ - כָּשֶׁר, וְגַם רַבִּי יְהוּדָה מוֹדֵה שֶׁבַּמְקָרִים אֵלוֹ כָּשֶׁר.

בְּכָל 13 הַמְקָרִים הָאֵמֹרִים אִין הַקָּרְבָן נִפְסַל מִכִּיוּן שֶׁאִין הַמַּחֲשֶׁבֶה פּוֹסֵל אֶלֶּא בְּשׁוֹשֵׁה דְבָרִים: 1. חוץ לזמנו 2. וְחוּץ לְמַקוֹמוֹ, 3. וְהַפֶּסַח וְהַחֲטָאֹת שֶׁלֹּא לְשֶׁמֶן.

(א) כָּל הַפְּסוּלִין שֶׁנִּכְתְּבוּ בַתְּחִילַת פֶּרֶק ב' שְׁשָׁחֲטוּ - שְׁחִיטָתוֹ כְּשֶׁרָה. שְׁהַשְׁחִיטָה כְּשֶׁרָה בְּזָרִים, בְּנָשִׁים, וּבְעֵבְדִים, וּבְטָמְאִים, אֶפְלוּ בְּקִדְּשֵׁי קִדְּשִׁים, וּבְלֶבֶד שֶׁלֹּא יִהְיוּ טָמְאִים נוֹגְעִים בְּכָשֶׁר.

וּמִכִּיוּן שֶׁהֵם כָּשִׁירִים לְשַׁחֹט - לְפִיכָךְ הֵם פּוֹסְלִים בַּמַּחֲשֶׁבֶה. וְכָל שֶׁקָּבְלוּ אֶת הַדָּם בַּמַּחֲשֶׁבֶת חוּץ לְזַמְנוֹ וְחוּץ לְמַקוֹמוֹ - אִין הַקָּרְבָן נִפְסַל בַּמַּחֲשֶׁבֶת, מִכִּיוּן שֶׁהֵם פְּסוּלִים לְקַבְּלָהּ, וְאִין קָרְבַן נִפְסַל בַּמַּחֲשֶׁבֶה אֲלֵא רַק אִם חָשַׁב מִי שְׂרָאוּי לְעַבּוּדָה, וְלֹכַן אִם עֵדִיין יֵשׁ בַּבְּהֵמָה דָּם הַנֶּפֶשׁ - יִחְזוֹר הַכָּשֶׁר וְיִקְבַּל וְכֵן יִהְיֶה הַקָּרְבָן כָּשֶׁר.

(ב) קָבַל הַכָּשֶׁר וְנִתְּן לְפִסּוּל - יִחְזוֹר הַפְּסוּל לְכָשֶׁר.

קָבַל בְּיָמֵינוּ וְנִתְּן לְשִׁמְאֵלוֹ - יִחְזוֹר לְיָמֵינוּ. קָבַל בְּכָלִי קִדְּשׁ וְנִתְּן אֶת הַדָּם בְּכָלִי חַל - יִחְזוֹר לְכָלִי קִדְּשׁ.

קִיבַל אֶת הַדָּם כְּרָאוּי וְאִח"כ נִשְׁפַּךְ הַדָּם מִן הַכָּלִי עַל הַרְצָפָה וְאֶסְפוּ - כָּשֶׁר.

אִם כָּשֶׁר קִיבַל אֶת הַדָּם וְהַפְּסוּל נִתְּנוֹ עַל גְּבִי הַכֶּבֶשׂ אוֹ שֶׁנִּתְּנוֹ שְׁלֵא כִּנְגַד הִסּוּד, אוֹ שֶׁנִּתְּנוֹ אֶת הַנִּתְנִין לְמַטָּה לְמַעְלָה, וְאֶת הַנִּתְנִים לְמַעְלָה לְמַטָּה, אוֹ שֶׁנִּתְּנוֹ אֶת הַנִּתְנִים בְּפָנִים בַּחוּץ, וְאֶת הַנִּתְנִין בַּחוּץ בְּפָנִים - נִתְּנוֹתָ אֵינָה פּוֹסֵלֶת אֶת הַקָּרְבָן מִכִּיוּן שֶׁהוּא פְּסוּל לְתַת, וְלֹכַן אִם יֵשׁ דָּם הַנֶּפֶשׁ - יִחְזוֹר הַכָּשֶׁר וְיִקְבַּל.

(ג) הַשׁוֹחֵט אֶת הַזָּבַח בַּמַּחֲשֶׁבֶה לְאָכֹל דָּבָר שֶׁאִין דָּרְכוֹ לְאָכֹל, וְלִהְיוֹת דָּבָר שֶׁאִין דָּרְכוֹ לְהַקְטִיר - כָּשֶׁר, רַבִּי אֶלִיעֶזֶר פּוֹסֵל¹.

שַׁחַט אֶת הַזָּבַח בַּמַּחֲשֶׁבֶה לְאָכֹל דָּבָר שֶׁדָּרְכוֹ לְאָכֹל וְלִהְיוֹת דָּבָר שֶׁדָּרְכוֹ לְהַקְטִיר בְּשִׁיעוֹר פְּחוֹת מְכַזֵּית - כָּשֶׁר.

שַׁחַט אֶת הַזָּבַח בַּמַּחֲשֶׁבֶה לְאָכֹל כְּחֻצֵי זֵית וְלִהְיוֹת כְּחֻצֵי זֵית - כָּשֶׁר, שֶׁאִין כָּאֵן שִׁיעוֹר כְּזֵית, שֶׁהִרִי אִין אֶכִילָה וְהַקְטָרָה מְצֻרָפִין, שֶׁהֵאֵכִילָה הִיא לְאֵדָם אֲבַל הַהַקְטָרָה הִיא לְמַזְבַּח.

(ד) הַשׁוֹחֵט אֶת הַזָּבַח בַּמַּחֲשֶׁבֶה לְאָכֹל כְּזֵית מִדְּבָרִים שֶׁאֵינֶם נִחְשָׁבִים אוֹכֵל שֶׁהֵם: 1. מִן הָעוֹר. 2. מִן הָרֶטֶב². 3. מִן

³ תבלין וחתוכות קטנות בשולי קדרה.

⁴ שני פירושים: 1. שירי הבשר הנדבקים בעור בשעת הפשט. 2. גיד הצואר שהוא קשה ואינו ראוי לאכילה.

⁵ שליל - העובר הנמצא בגוף הבהמה קודם גמר ברייתו, שליא - המכסה אשר על השליל בגוף.

⁶ השליל והשליא נחשב קשור לבהמה יותר מביצים וחלב, לכן נאסרים באיסור אכילת פיגול אך מחשבה לאוכלו אינה מפגלת את הקרבן.

¹ נחלקו אמוראים (פסחים ??, ?) אם לדעת רבי אליעזר פסול מדאורייתא או מדרבנן.

² המרק שבו מבשלים את הבשר.